

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobce: J. S.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2005, č. j. 17 Ca 246/2002 - 68,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 17 Ca 246/2002 - 68 ze dne 24. 1. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2002, č. X, jímž zamítla stěžovateli žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1955 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že žádost o plný invalidní důchod dne 10. 7. 2002, jak konstatuje rozsudek, nepodával, žalovaná jednala podle stěžovatele z podnětu posudkové lékařky OSSZ. Dále stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že není pravdivý údaj v protokolu Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 13. 9. 2002, a to, že stěžovatel pobírá částečný invalidní důchod. Konečně stěžovatel namítal, že Česká republika (prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí) neplní své závazky vyplývající z Úmluvy o ochraně pracovníků proti nebezpečím z povolání způsobeným znečištěním vzduchu, hlukem a vibracemi na pracovištích Mezinárodní organizace práce (vyhlášena pod č. 444/1991 Sb.).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 5. 2. 2005. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána dne 8. 2. 2005 prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. 17 Ca 246/2002 - 79 ze dne 9. 2. 2005 stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení odstranil nedostatky jím podané kasační stížnosti, a to tak, že předloží plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a jeho prostřednictvím uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě napadá, a uvede údaj, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno 17. 2. 2005. Na tuto výzvu stěžovatel, jak vyplývá ze spisu, reagoval zasláním několika přípisů, jejichž obsahem bylo rozvedení předchozí kasační stížnosti, součástí přípisu ze dne 17. 2. 2005 pak byla i věta „v souladu se zákonem č. 150/2002 Sb., § 35 odst. 7 žádám o advokáta“. Na základě této věty vyzval Krajský soud v Ostravě stěžovatele, aby soudu osvědčil své majetkové poměry na předepsaném formuláři (doručeno dne 4. 3. 2005). Vzhledem k tomu, že na tento přípis stěžovatel nereagoval, Krajský soud v Ostravě dne 21. 4. 2005 vydal usnesení č. j. 17 Ca 246/2002 - 87, jímž žalobci advokáta pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. Dále pak stěžovatele opětovně vyzval (usnesením č. j. 17 Ca 246/2002 - 91 ze dne 16. 5. 2005), aby doložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a aby prostřednictvím advokáta kasační stížnost doplnil. Na toto usnesení reagoval stěžovatel přípisem ze dne 8. 6. 2005, v němž se ohrazuje proti tomu, že by žádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, neboť jeho přípis ze dne 17. 2. 2005 se týkal jiné věci. Dále se pak ohrazoval proti tomu, že je mu Krajským soudem v Ostravě advokát pro řízení o kasační stížnosti neustále vnučován, ačkoliv o něj nežádá a nemá o něj zájem.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti, neboť není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Jak již bylo výše uvedeno, Krajský soud v Ostravě vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti naposledy dne 16. 5. 2005, výzva byla doručena dne 2. 6. 2005. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou (jeden měsíc) počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 3. 6. 2005. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Dne 2. 6. 2005 (den rozhodující pro počátek lhůty) byl čtvrtek prvního týdne v červnu, lhůta tedy skončila v pondělí dne 4. 7. 2005. Stěžovatel do tohoto data kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tedy nepředložil ani plnou moc zvoleného advokáta, ani jeho prostřednictvím neupřesnil kasační stížnost, a neučinil tak ani kdykoliv později, do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu